

יפה גזר

ביטאון שבועי בהוצאת מוסדות דחסידי בעלזא - נוף הגליל, הר יונה

מוסדות
חסידי בעלזא
נוף הגליל

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

פרשת כי תבא תשפ"ב

יְבוּ כְעֵמֶד

וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שָׁם ה' נִקְרָא עֲלֵיָהּ וְיָרְאוּ מִקִּפְּהָ (כת"י)

ידוע ומפורסם הדבר, מה שסיפור חסידים שזכו להסתופף בצל קדשו של כ"ק מרן מהר"י מבעלזא ז"ע, כי כל אשר בא במחיצתו ובצל קורתו, נפל עליו פחד עצום.

כ"ק הגה"צ רבי חיים מאיר יחיאל שפירא זצ"ל מנאראל היה מספר, כי הפחד בבית כ"ק מרן מהר"י ז"ע היה גדול כל כך, עד שכאשר נפתחה הדלת לקבל קהל עם 'קוויטלעך', היו חסידים שנאחזו באימה גדולה והיו יראים להיכנס, עד שהיה הגבאי גוער בהם בקול ואומר: "נו! גיי שוין מיט דעם קוויטל...". ורק אז נכנסו בצעדים כבדים ובלב מפוחד אל הקודש פנימה.

והיה הגה"צ מנאראל זצ"ל מסיים ואומר: "אני הכרתי חסידים אשר מרוב פחד התעלפו ממש בשעה שהיה עליהם להושיט את היקוויטל לידי מרן מהר"י ז"ע...".

כ"ק מהר"ם מבגליורי ז"ע מתאר בכתבי הקודש את הרגשת הפחד שהרגישו בבית זקנו כ"ק מרן מהר"י ז"ע, כפי ששמע מאביו כ"ק מרן מהר"ד ז"ע, וכה כתב: "כ"ק אדוני אבי ז"ל (מרן מהר"ד ז"ע) שירטט פעם בידו קו בגובה הקיר שבביתו, הראה לי, ואמר: עד כאן הגיעה קומתו [=הגובה] של כ"ק אבי ז"ל (מרן מהר"י ז"ע), וצורתו הטילה פחד על כל רואיו, ונתקיים בו הכתוב: "וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך"...

* * *

עוד הביא כ"ק מהר"ם ז"ע בכתבי הקודש, בשם אביו כ"ק מרן מהר"ד ז"ע, בהשיחו פעם מגדולת זקנו כ"ק מרן מהר"ש ז"ע, כפי שנחזתה כבר בימי חורפו. שבשנות נעוריו אירע, שנפל עליו פחד ה' גדול וחרד חרדה עצומה מהזר גאון, עד שמרוב הפחד לא מצא לעצמו מנוח.

הוא התרוצץ אנה ואנה, ולא מצא מקום לכלוא בו את רגשות היראה שגאו בו, עד שחשש שתצא נפשו מרוב חרדה רח"ל.

נמלך מרן ז"ע וירד אל המרתף, בו היו מונחים חביות יין שרף חרף מאד, מזוג לעצמו מעט י"ש, ובכך השיב את נפשו ("פחד קשה, יין מפיוג". בבא בתרא ג' א).

* * *

ולדין ייאמר, הלוואי נתחזק ונבוא ליראת העונש, ולמורא שמים לכל הפחות כמורא בשר ודם, וכדברי חז"ל הידועים, השגורים על לשון קדשו של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א בדברי-התורה בימים אלו (ברכות כ. ב): "וכשחלה רבינו בן זכאי, נכנסו תלמידיו לבקר... אמרו לו: רבינו, ברכנו! אמר להם: יהי רצון שתהא מורא שמים עליכם כמורא בשר ודם. אמרו לו תלמידיו: עד כאן? - אמר להם: ולוא! תדעו, כשאדם עובר עבירה אומר: שלא יראני אדם"...

יְפֵה וְתִמְהָה תִּזְכְּרָה תְּמִימָה

מהותם של ימי אלול ותשרי - במשנת קדשו של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

לקראת שבת סליחות, אמרנו להעלות עלי גליון מרגינתא טבא - מאוצר קדשו של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א - הנותנת בהירות והארה יתירה בביאור מהותם של הימים הנוראים הקדושים הבאים עלינו לטובה ולברכה, בדרך משל ונמשל, ועל פי יסודות איתנים ממשנת רבותינו רועי החסידות לדורותיהם ז"ע ועכ"א. והנה תוכן דברות קדשו חוצבי לבות אש אשר נאמרו במקהלות בעידן דרעוא דרעוין, שבת סליחות שנת תשל"ט וזכ"י שחובא בספר הנפלא "מועדי קדשך":

משל למה הדבר דומה, למלך גדול רם ונשא שהיה שולט על שבע ועשרים ומאה מדינה, ולפני עבדים ומשרתים עמדו להישותו לעשות כפקודתו ולשמשו ולשרתו בכל עת ועונה, ולהעביר את הוראותיו למדינות השונות, ולפקוח עין האם אכן התושבים מקבלים מלכותו עליהם ושומעים בקולו.

בן יחיד היה לו למלך, יפה תואר ויפה מראה, מבורך בכמה וכמה מעלות וכשרונות, והמלך השתעשע עמו באהבים, והיה מתמלא תענוגים ושעשועים הימנו יום יום.

כאשר גדל הילד, התיישב המלך בדעתו, מדוע ישב לו הנער בארמון אביו, ולא ירחיב את אפיקו בלימוד חכמות מחכמות שונות, הלא טוב יאה אם ישלחו אותו לאחת המדינות הרחוקות, שם ישתלם בכל מיני מקצועות, ושם תרבה ותגדל חכמתו וכשרונו עשרת מונים, ולאחר שיתמלא מדע וחכמה, ישוב אל חיק אביו, ויתקבל בתשואות חן, בקול רנה ותודה והמון חוגג, ויושיבוהו על כס הנסיכות, ואז יקבל כבוד ויקר לו רק מצד זכות אבותיו ולא גם בזכות עצמו.

ואכן כך עשה המלך, ושלח את בנו יחידו אל מדינה רחוקה השוכנת באחת מאיי הים, שם יוכל להשתדל בחכמות מדעיות שונות, ומשם ישוב מלומד ומשכיל כיהא וכנאה לתפארת משפחת המלוכה.

בן המלך השתכן בכפר אחד, שם התגוררו כפריים מגושמים ונבערים מדעת העוסקים במלאכת שדות וכרמים, ומדברים בשפת עמיתיהם סוסיסה וחמוריהם, עד שברבות הימים הפך הנסיך האציל לאחד מן החבורה, והחל לדבר בשפתם ולאכול ולעסוק במלאכה כמותם.

וּכְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׁמְחוּ וַיִּשְׂרִים וְעֲלוּ וַחֲסִידֵיהֶם בְּרַחֵם וְיִגְלוּ

החסידים ישמחו ועלו לפני אלוקים ויגלו בשמחה והודיה על רוב רחמי וחסדיו שהגיד עליהם על שמחה השרייה במעוננו, בבית אביו רועינו מורה דרכינו ומאיר נתיבותינו, רבא דעמיה ומדברנא דאומותיה בוצינא דתהורא. הנושא אודנו על לוח לבו הטהור כאשר ישא האומן את היינן

כבוד קדושת עטרת ראשנו מרן אדונו מורינו ורבינו שליט"א לרגל שמחת לידת הבת לנכדו החריף האבר"ך הו"ב הו"פ הרה"צ רבי שלום שליט"א בן מעלת כבוד פאר מקדושים, פרי צדיק עץ חיים, הרה"צ מוהרא"מ שליט"א ארשת שפזניו יערב בתפילה ובקשה "מיים על ימי מלך זוסיק, שנתנו כמו דוד הדוד, מוה"ך בריית גופא וזוהרא מעליא, עוד יעובן בשיבה דשנים ורעננים, מוה"ך שפע נחת דקדושה ורוב הרחבת הדישת, ונהלנו עד ביאת גואל דצדק במהרה בימינו, אמן.

דברי המלך נכנסו אל לבו, וכבר עלה בדעתו להפוך בחזרה מן כפר לבן מלך. אולם, מאחר שכבר הסתגל להליכות ומנהגי הכפריים, ומאחר שכבר נשא אשה מבנות המקום, וכבר נולדו לו בנים ובנות, וכל ביתו היה מיוסד על אדני הנהגות בני הכפר הריקנים, אמר לעצמו "אהבתי את אשתי ואת בני לא אצא חפשי" (שמות כא ה).

כיון שכך, הסיק המלך מסקנה ברורה לעצמו: "כל עוד שבני יחיה בין הכפריים, לא ישתנה מאומה, ויהא כמותם בכל הליכות חייו, לכן עלי למצוא דרך ארץ להשיבו אליו".

"ובכן זאת אעשה, אצוה לשירי המלכות שיעבירו קול במחנה לאנה, כי ביום פלוני לחודש פלוני יעברו כל תושבי המדינות - הנתונות למרותו של המלך - דין ומשפט על מעשיהם ועל הליכות חייהם, והמלך בעצמו ידין כל אחד ואחד בנפרד, ויחרוף את משפטו לפי מעשיו לטוב או למוטב, ואלו האמורים להעניש יענישו כל אחד לפי חומר מעשיו, בקנס או ביסורים או אף במיתה, ועל ידי כן יתמלא כל אחד אמתה ופחד, ויתוכם בן המלך, ויחפשו סניגורים ועורכי דינים מובחרים, והללו כבר יורו להם לתקן דרכיהם על מנת שיצאו זכאים בדינם".

הקול נשמע בכל המדינות, ובכל מקום אשר דבר המלך מגיע, האנשים מתרוצצים ומטכסים עצה כדת מה לעשות, ושוכרים לעצמם פרקליטים ועורכי דינים למען יצאו זכאים. אף גם בן המלך בחר לעצמו עורך דין, וכאשר שמע עליה כי בן המלך עומד לפניו, עמד וצווח עליו: "אתה צריך לדידי!! הלא אביך הוא השופט, לך אליו ותצעק ותבכה אליו: 'אבי אבי, אני מתחרט על מה שעשיתי, רצוני לשוב אליך, ומעתה אני מבטיחך שלא אשוב עוד לכסלה, ואביך בוודאי יסלח לך, ויפסוק דינך לטוב'". ואכן כך היה, והמלך שמע את צעקתו, והראה לו פנים שוחקות ומאירות, והורה לזכותו בדינו ולהשיבו אל ארמונו המלך.

אולם, מאחר שהסתגל לחיות בתוך האויר המזוהם של הכפר, והורגל לאכול מאכלים גסים וגרועיים, החל לסבול מחולאים שונים בגופו ובמעיו, ולכן היה צורך לשכור רופא מיוחד שירחף את בני מעיו וירפאם, וכן העמיד לו בית מיוחד באופן שהאויר שבו יהא ממוצע בין האויר המזוהם של הכפר לבין האויר הצח של הארמון, וכן הלבישו מלבושים מיוחדים לצורך בריאות גופו, עד שהבריא מכל תחלואיו, ושב אל חיק אביו כשהוא בריא בגופו ובנפשו.

לאות שמחה והודאה ערך המלך סעודת משתה גדול בחצר גינתו כיתן המלך לכבודו שובו של בנו יחידו אליו בבריאות איתנה. בין המוזמנים היו בני הכפר, ידידי בן המלך מאז ומקדם, ואז חרף את המלך את דינם, אלו שקירבו את בנו בעת שהתו בכפר, קיבלו מתנות, ואלו שהציקו לו והקניטוהו, באו על ענשם.

לאחר משתה גדול זה, ערך המלך משתה נוסף, והפעם רק עם בנו יחידו לבדו. זה היה פסגת שמחתו ואושרו של המלך, ואז פתח בפניו את כל אוצרותיו ובתי גניזיו, ואמר לו, מה שאלתך וינתן לך! והנה במשך כל תקופת שהותו של בן המלך בכפר, היו לו סניגורים ומקטרגים, הללו דנים אותו לכף זכות והללו מדברים בגנותו בכעס, הללו אומרים שעל המלך לותר לו ולהאריך אפו, והללו אומרים שעל המלך להענישו ולהאכילו מרורים. ביניהם היה איש אחד מאוהבי המלך שהפליג תמיד בשבחו של הנסיך, ובכל עידן ועידן דיבר עליו סניגוריו, ולא היה שייך שידבר בגנותו. גם כאשר כולם דברו בחובתו, היה הוא עומד כנגד המכרכים ומלמד עליו זכות ומשמש לו כמליץ יושר.

כעת, כאשר ישב המלך עם בנו יחידו לבדו, הורה לקרוא לאותו אוהב, והכניסו להסב במחצתו, וישבו בצוותא המלך ובנו ואותו אוהב, המלך השתעשע עמו כי בזכותו החזיר את בנו אליו, והנסיך השתעשע עמו כי בזכותו חזר אל בית אביו.

עד כאן המשל.

***

הנמשל הוא:

הנשמה היא בן המלך

מלך מלכי המלכים הקב"ה מולך על כל העולם כולו בכבודו. בנו יחידו ואוהבו הוא נשמות בני ישראל, כמו שכתוב (תהלים ב ז) "ה' אמר אלי בני אתה", ורצון המלך הוא שהנשמה תסע למרחקים לעולם השפל כדי להשתלם בחכמת התורה ובקיום המצוות, כדי שלאחר מכן תוכל לשוב אליו מלאה וגדושה בתורה ומצוות, ואז תתקבל בתשואות חן על ידי תלות כתות של מלאכי מעלה שיצאו לקבל פניה בקול רנה ותודה המון חוגג.

כניסת הנשמה לתוך גוף חומרי וירידתה לעולם הזה
אולם, הנשמה נכנסת לתוך גוף חומרי ומגושם, וברבות הימים היא שוכחת את מקור מחצבתה, והיא שוכחת את תכלית וסביבת ירידתה לעולם הזה.

שליחת שליחים לנשמה לחזור למוטב

לצורך כך, המלך משגר שליחים נאמנים להזכיר לנשמה את שליחותה בעולם הזה. השליחים הם הבת קול היוצאת ומכרות "שובו בנים שובבים" (חגיגה טו א), "איו להם לבירות מעלבונת של תורה" (אבות פ"ו מ"ב), וכל התעוררות שיש לנשמה הוא מכח הבת קול (הבעש"ט הק).

שליחים אלו מועילים לפעמים לזמן מרובה ולפעמים לזמן קצר, אולם אין דעתו של המלך נוחה מכך, כי הוא שלח את הנשמה עבור מטרה מסוימת, והיא שקועה בתוך הגוף החומרי ושוכחת את המטרה.

מט"ו באב - הקב"ה בעצמו יורד לעורר את הנשמה

מיום ט"ו באב ואילך, המלך אינו מסתפק בשליחת שליחים, אלא הוא עצמו יורד לעורר את הנשמה לשוב

בתשובה ולהתנתק מן החומר, ואומר לישראל: "בני

אהובי! ריחמי דנפשי, אישון עיני, נקודת לבבי!

תתבוננו ותחשבו בעצמכם, לשם מה ירדתם לזה

העולם?! האם ירדתם כדי לעבוד ולאגרו ממונו?! לא, הרי

סיבת ירדתכם לעולם הזה הוא כדי לקיים תורה

ומצוות ומעשים טובים, והרי נגרתם אחר הגוף

החומרי, ולא עשיתם את הנדרש מכם, אדרבה, המרתם

עולם נצחי בעולם חולף, עולם מלא אורה בעולם מלא

חשכות, וואס וועט זיין די תכלית וואס וועט זיין די

סוף?!"

המשפט בראש השנה - כדי שבן המלך ישוב אל אביו

וכאשר גלוי וידוע לפניו שעדיין לא שבו בתשובה

שלימה לפניו, הרי הקב"ה מודיע ומכריז בשער בת

רבים, כי בראש השנה יעברו כל באי עולם לפניו כבני

מרון (ר"ה טז א), והוא בכבודו ובעצמו ישפוט אותם,

"כבקרת רועה עדרו מעביר צאנו תחת שבטו, כן תעביר

ותספור ותמנה ותפקוד נפש כל חי, ותחתוך קצבה לכל

בריותיך, ותכתוב את גזר דינם", וכל תכלית המשפט

הוא עבור בנו יחידו - ישראל עם קרובו - שיבואו לפניו

ויתפללו אליו וישוכו בתשובה, והוא ישיב אותם אליו

כרחם אב על בנים.

ביום זה אין לנו אלא לזכור שהקב"ה הוא אבינו,

ועלינו רק לעצוק אליו בבכי ותחנונים "טאטע, טאטע,

אנו מתחרטים על מה שעשינו עד כה, ואנו מקבלים על

עצמנו לשוב להתנהג כמו בן מלך", ואז הקב"ה מקבלנו

כסבר מנים יפות, ומכניס אותנו לביתו.

עשרת ימי תשובה וסוכות - רמאות הנשמה מתחלואיה

אולם, מחמת ההרגלים הגסים והחומריים, באה

הנשמה לידי חולי, הן מצד הרגלי אכילה לשם תאוה,

והן מצד עצם אויר העולם הגשמי שיש בו זוהמא, ולכן יש למצוא לה מזור ורפואה.

לצורך כך העניק לנו הבורא ב"ה את עשרת ימי

תשובה וחג הסוכות, בהם אנו מרפאים את

הנשמה, מצד המאכלים - על ידי אכילה דקדושה בערב

יום כיפור, ומצד זומתת האויר - על ידי אויר הסוכה

שהיא אוויר דאריך ישראל (כ"ק מרן מהר"י ז"ע), ופריסת

סוכת שלומנו היא כעין המלבושים הטובים שנים הם

באים לרפאות את הנפש.

אז בימי חג הסוכות הקב"ה דן את תושבי הכפר

- הם האומות העולם שאנו מתגוררים ביניהם - האם

עמדו לצד בני יחידו או לא, הללו מקבלים שכרם, והללו

באים על ענשם (עי' סוכה נה ב).

שמיני עצרת - פסגת השמחה בין המלך לבנו יחידו לבדם

פסגת השמחה והאושר היא ביום שמיני עצרת,

שאז הקב"ה יושב עם בנו יחידו לבדו (סוכה נה ב), ואז

הקב"ה פותח את אוצרותיו, ואומר לישראל: "כל מה

דבעי שאיל ויהיב ליה" (זוה"ק ח"ג לב א).

רק התורה זכאית להשתתף בשמחת המלך עם בנו לבדו

אז בעת השמחה הגדולה, זוכרים בני ישראל את

התורה הקדושה שעמדה תמיד לימינם של ישראל

להמליץ עליהם, וישר ולדבר בזכותם (כמאמר הפייטן:

"זכרי זאת תעדה הוגיך התעודדה, ומליצי הגיוניך לעזור

ולסעדה"), ולכן רק התורה הקדושה משתתפת בשמחה

הגדולה של הקב"ה עם בני ישראל, ומהאי טעמא

רוקדים עם התורה ושמים בה, כי רק היא זכאית

להכנס במסיבה המתקיימת בהשתתפות המלך ובנו

יחידו לבדם.

זוהי תמצית מהותם של ימי אלול תשרי על רגל

אחת על פי אספקלריית רבותינו הקדושים תלמידי

הבעש"ט הק"י ז"ע.

וכאשר ננצל ימי קודש אלו כדבעי, נזכה לחיות

עם העתים והזמנים, כאשר תקיים השעות של אלול

ועשרת ימי תשובה יטהרו אותנו כמו מקוה שיש בו

תתק"ס לוגין (בני יששכר" ש תרי ג ב), ובימי ראש השנה

נזכה לשוב ולהתקרב אל חיק אבינו מלכנו, ויתרפאו

חולאי נפשנו בעשרת ימי תשובה ובחג הסוכות.

לאחר כל ההכנה דרבה נזכה להגיע לתכלית

הנכספת של השמחה הגדולה בשמיני עצרת ש"בההוא

חדוותא לא משתכחי במלכא אלא ישראל

בלחודותיה" (זוה"ק ח"ג לב א), ולהמשיך אורות וקדושות

אלו לכל ימות השנה. אמן ואמן.

קְלִילַת יָפִי

מְזֻמָּר שִׁיר הַקֶּבֶת הַבֵּית

ברוב התרגושות נערכה בשבוע שעבר, מעמד "קביעת מזוזות", לבנין החדש של המוסדות שנתחנך בשנה טובה בתחילת שנת הלימודים.

בשבת אחים גם יחד, התכנסו אנשי שלומנו שיחיו, למסיבת מרעים ומעמד ברכת "לחיים".

רב העיר הרה"ג ישעי' הערצל שליט"א, פאר את המעמד בנוכחותו, מסר דברי ברכה נרגשים בפריחת בית בעלזא בעיר, ואף קבע מזוזה בשערי הבית.

לאחר מכן, נתכבדו בקביעת מזוזה הדומ"ץ שליט"א, המנהלים הרוחניים, יחד עם צוותות החינוך, ראשי הכוללים, וחשובי אנ"ש.

